

Anonimizirana različica

Prevod

C-374/19 – 1

Zadeva C-374/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

13. maj 2019

Predložitveno sodišče:

Bundesfinanzhof (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

27. marec 2019

Revidentka:

HF

Nasprotna stranka v revizijskem postopku:

Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

[...] (ni prevedeno)

BUNDESFINANZHOF (ZVEZNO FINANČNO SODIŠČE, NEMČIJA)

[...] (ni prevedeno)

SKLEP

V sporu

HF, [...] (ni prevedeno)

tožeča stranka in revidentka,

[...] (ni prevedeno)

proti

Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler (finančni urad Bad Neuenahr-Ahrweiler, Nemčija), [...] (ni prevedeno)

tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku,
zaradi prometnega davka za leta od 2009 do 2012

je V. senat

[...] (ni prevedeno)

27. marca 2019 sklenil:

I. Sodišču Evropske unije se v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

Ali mora davčni zavezanec, ki investicijsko blago, ki naj bi se uporabljalo za obdavčljive namene, proizvede s pravico do odbitka vstopnega davka (v obravnavanem primeru: izgradnja objekta za namene obratovanja kavarne), odbitek vstopnega davka v skladu s členoma 185(1) in 187 Direktive 2006/112/ES popraviti, če preneha opravljati transakcije, glede katerih je upravičen do odbitka vstopnega davka (v obravnavanem primeru: obratovanje kavarne), in investicijsko blago v obsegu prejšnje uporabe blaga za obdavčljive namene sedaj ostane neizrabljeno?

II. Postopek se prekine do odločitve Sodišča Evropske unije.

O b r a z l o ž i t e v

I.

Tožeča stranka in revidentka (v nadaljevanju: tožeča stranka) je nosilka integrirane skupine družbe z omejeno odgovornostjo (v nadaljevanju: d.o.o.), ki upravlja z domom za starejše, katerega dejavnost je oproščena davka. Ta d.o.o. je leta 2003 v prizidku odprla kavarno, v katero so obiskovalci lahko vstopili skozi zunanji vhod, oskrbovanci doma pa skozi jedilnico doma za starejše.

Tožeča stranka je sprva izhajala iz tega, da bo kavarno uporabljala izključno za obdavčljive transakcije. V skladu z zaznamkom o reviziji, na katerega se je sklicevalo Finanzgericht (finančno sodišče, Nemčija; v nadaljevanju: FG) in ki ga je pripravila tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku (finančni urad; v nadaljevanju: FA), v kavarni niso vodili ločenega knjigovodstva, saj naj oskrbovanci doma glede na navedbe tožeče stranke sploh ne bi hodili v kavarno. Večina oskrbovancev doma naj bi bila tako gibalno ovirana, da naj si njihovega obiska kavarne sploh ne bi bilo mogoče zamisliti. Le malo oskrbovancev naj bi bilo deležnih obiska sorodnikov, prijateljev in znancev. Tudi ti pa naj bi ostali v na novo zgrajeni jedilnici, saj naj bi ta služila tudi kot dnevni prostor in naj bi se tam lahko brezplačno dobilo kavo in občasno tudi pecivo. Sama kavarna naj bi

bila zamišljena le za zunanje goste, ki naj ne bi, če le gre, nato sedeli poleg oskrbovancev doma v copatih in kopalnem plašču. V skladu z zaznamkom naj bi šlo za argumente, ki jih je FA v okviru posebne revizije prometnega davka moral upoštevati. Kljub temu pa se FA ni zdelo verjetno, da v kavarno sploh ne bi vstopili in je uporabljali nobeni oskrbovanci doma s svojimi obiskovalci. Temu je sledil dogovor, da se predpostavi 10 % koriščenje kavarne, oproščeno davka. To je vodilo do popravka v skladu s členom 15a Umsatzsteuergesetz (zakon o prometnem davku, Nemčija; v nadaljevanju: UStG) za vsa leta od leta 2003 naprej.

Po zunanji reviziji je FA izhajal iz tega, da d.o.o. v spornih letih od 2009 do 2012 za kavarno ni več izkazovala nobenih transakcij blaga. Februarja 2013 naj bi bila dejavnost v zvezi s tem odjavljena. To naj bi vodilo do naslednjega popravka v skladu s členom 15a UStG, saj naj sedaj sploh ne bi več šlo za uporabo za transakcije s pravico do odbitka vstopnega davka.

Ugovor in tožba na FG nista bila uspešna. FG je v svoji [...] (ni prevedeno) sodbi izhajalo iz prenehanja obratovanja v spornih letih. Prazni prostori naj sicer ne bi bili transakcija in s praznimi prostori naj se razmerja ne bi spreminjala. Pomembni pa naj bi bili nameni uporabe. Ti naj bi se spremenili, saj naj bi odpadel namen uporabe za obdavčljive transakcije postrežbe. Kavarna naj ne bi bila povsem prazna, temveč naj bi jo poslej z oprostivjo plačila davka koristili izključno oskrbovanci doma. Ker naj bi odpadla obdavčljiva uporaba prek zunanjih obiskovalcev, naj bi se deleži uporabe nujno spremenili tako, da naj bi kavarno sedaj 100 % uporabljali oskrbovanci doma. Kakšna drugačna uporaba od uporabe za oproščene namene naj ne bi bila podana.

To tožeča stranka izpodbija z revizijo. Če se neko blago iz premoženja podjetja brez možnosti uporabe za zasebne namene ne uporablja več, naj to ne bi pomenilo spremembe uporabe, ki bi vodila do popravka vstopnega davka v skladu s členom 15a UStG. Kavarna naj bi bila zgrešena investicija. Upoštevala naj bi se možnost, da jo uporablja dom za starejše. Zgrešena investicija naj iz razlogov davčne nevtralnosti ne bi smela voditi do popravka vstopnega davka. Šlo naj bi za povsem delujočo kavarno. Uporaba s strani oskrbovancev doma naj bi bila še vedno omejena na 10 %. Domneva, da naj bi bila uporaba večja, naj bi bila v nasprotju z dejanskimi danostmi. Že iz razlogov prometne varnosti in preprečevanja nesreč naj bi bil dostop v kavarno zaklenjen. Zavrnitev delnega odpisa vrednosti naj bi dokazovala, da namen uporabe še obstaja. FA temu ugovarja z navedbo, da se je uporaba spremenila, saj naj bi odpadel namen opravljanja obdavčljivih transakcij. Zato naj bi šlo le še za uporabo za oproščene transakcije.

II.

Senat Sodišču Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) predloži vprašanje, navedeno v izreku, glede razlage Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva 2006/112/ES) in do odločitve Sodišča postopek prekine.

1. Pravni okvir

a) Pravo Unije

Člen 185(1) Direktive 2006/112/ES določa:

„Popravek se zlasti opravi, če se po opravljenem obračunu DDV spremenijo dejavniki, uporabljeni za določitev zneska, ki se odbije, med drugim v primeru odpovedi nakupov ali znižanja cen.“

Člen 187 Direktive 2006/112/ES določa:

„1. Za investicijsko blago se popravek razporedi na obdobje petih let, vključno z letom, v katerem je bilo blago pridobljeno ali izdelano.

Vendar lahko države članice pri popravku upoštevajo obdobje celih pet let od trenutka prve uporabe blaga.

Pri nepremičninah, ki so bile pridobljene kot investicijsko blago, se lahko obdobje popravka podaljša na največ 20 let.

2. Letni popravek se nanaša samo na eno petino, oziroma v primeru podaljšanja obdobja popravka, samo na ustrezn del DDV, obračunanega od investicijskega blaga.

Popravek iz prvega pododstavka se izvede na podlagi razlik v upravičenosti do odbitka v naslednjih letih glede na upravičenost v letu, v katerem je bilo blago pridobljeno, izdelano ali, kadar je to ustrezno, prvič uporabljeno.“

b) Nacionalno pravo

Člen 15a(1) UStG določa:

„Če se dejavniki, ki so se upoštevali pri določitvi zneska prvotnih odbitkov, spremenijo v petih letih od prve uporabe investicijskega blaga, ki ni uporabljeno le enkrat za izvršitev transakcij, je treba opraviti izravnavo za vsako koledarsko leto teh sprememb s popravkom odbitka davkov, ki so bili naloženi na stroške pridobitve ali proizvodnje. Pri nepremičninah, vključno z njihovimi bistvenimi sestavnimi deli, pri popravkih, za katere se uporabljajo določbe civilnega prava o nepremičninah, in pri zgradbah na tujem zemljišču se obdobje petih let nadomesti z obdobjem desetih let.“

2. Vprašanje za predhodno odločanje

a) Neuspešnost, neodvisna od volje

Razjasniti je treba in, kakor meni senat, mora Sodišče odločiti, ali neuspešnost, neodvisna od volje davčnega zavezanca, ki vodi zgolj do neuporabe

investicijskega blaga, povzroči spremembo dejavnikov, uporabljenih za določitev zneska, ki se odbije (člen 185(1) Direktive 2006/112/ES).

aa) Sistem odbitkov podjetniku v celoti olajša breme dolgovanega ali plačanega DDV v okviru vseh njegovih gospodarskih dejavnosti. To zagotavlja popolno nevtralnost glede obdavčenja vseh gospodarskih dejavnosti, ne glede na njihov namen ali rezultat, če so omenjene dejavnosti predmet DDV (sodbi Sodišča Centralan Property z dne 15. decembra 2005, C-63/04, EU:C:2005:773, točka 51, in Imofloresmira – Investimentos Imobiliariós z dne 28. februarja 2018, C-672/16, EU:C:2018:134, točka 38).

bb) Pri tem se za pravico do odbitka načeloma šteje, da ostaja pridobljena, tudi če davčni zavezanec pozneje zaradi okoliščin, ki niso odvisne od njegove volje, ni uporabil tega blaga in storitev, v zvezi s katerimi je v okviru obdavčenih transakcij nastala pravica do odbitka (sodbe Sodišča INZO z dne 29. februarja 1996, C-110/94, EU:C:1996:67, točka 20; Ghent Coal Terminal z dne 15. januarja 1998, C-37/95, EU:C:1998:1, točka 19 in naslednja, in Imofloresmira – Investimentos Imobiliariós, EU:C:2018:134, točki 40 in 42). V nasprotnem primeru bi se v nasprotju z načelom nevtralnosti vzpostavilo arbitrarno razlikovanje, saj bi bila končna sprejemljivost odbitkov odvisna od tega, ali so se naložbe končale z obdavčeno transakcijo (sodbi Sodišča INZO, EU:C:1996:67, točka 22, in Imofloresmira – Investimentos Imobiliariós, EU:C:2018:134, točka 43). Zato z načelom davčne nevtralnosti ni združljivo, da se končno sprejemljivost odbitkov DDV pogojuje z rezultati gospodarske dejavnosti, ki jo opravlja davčni zavezanec. To naj bi v zvezi z davčnim obravnavanjem enakih dejavnosti naložb v nepremičnine ustvarjalo neupravičene razlike med podjetji, ki imajo enak profil in ki opravljajo enako dejavnost (sodba Sodišča Imofloresmira – Investimentos Imobiliariós, EU:C:2018:134, točka 44).

b) Enačenje nenamerne neuporabe in neuporabe z namenom obdavčljive uporabe

Neuporabo brez nadaljnjega namena uporabe, neodvisno od volje podjetnika, je mogoče enačiti z neuporabo kljub namenu obdavčljive uporabe, na kakršni je temeljila sodba Sodišča Imofloresmira – Investimentos Imobiliariós (EU:C:2018:134).

Če je podjetnik proizvedel blago z namenom, da bo njegova uporaba takšna, ki daje pravico do odbitka vstopnega davka, in če nameravane uporabe ne more trajno uresničevati zaradi neuspešnosti, neodvisne od njegove volje, iz tega izhajajoč neobstoj vsakršne uporabe in vsakršnega namena uporabe ne bi spreminjal razmerij, ki vodijo do popravka vstopnega davka.

3. Upoštevnost vprašanja za predhodno odločanje za odločitev

Prenehanje obratovanja kavarne že v spornih letih je na podlagi ugotovitev FG [...] (ni prevedeno), ki zavezujejo senat predložitvenega sodišča, temeljilo na

ekonomski nedonosnosti in s tem na neuspešnosti tožeče stranke, ki sama po sebi ni utemeljevala spremembe razmerij.

Prenehanje obratovanja kavarne ni povzročilo, da bi obstajala izključno oproščena uporaba prek oskrbovancev doma. Kajti s prenehanjem obratovanja se obseg oproščene uporabe prek oskrbovancev doma ni spremenil. Ta uporaba je namreč ob upoštevanju okoliščin, ki so v skladu z zaznamkom o reviziji, na katerega se je sklicevalo FG, vodile do domneve oproščene souporabe, ostala nespremenjena. Uporaba, ki zadeva obdavčljivo obratovanje kavarne, je odpadla brez nadomestila, ne da bi na mesto te dosedanje uporabe stopila večja uporaba prek oskrbovancev doma. Poleg nespremenjene uporabe prek oskrbovancev doma je bilo torej namesto prejšnjega obratovanja kavarne poslej podano neobratovanje skupaj z v tem pogledu neizkoriščenimi prostori. Lahko bi šlo za napačno uporabo prava, če bi se tako izostalo uporabo razlagalo v tej smeri, da gre sedaj za izključno uporabo za oproščene namene.

Druge okoliščine, ki bi lahko vodile do popravka vstopnega davka, niso podane. [nadaljnje navedbe v zvezi s tem z vidika nacionalnega prava]

[...] (ni prevedeno)

4. Pravna podlaga predloga

Predlog temelji na členu 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

[postopek]

[...] (ni prevedeno)